

KÉT VERS

Ars poetica

Alagutat a ködbe,
az alagútba fényt,
a fény köré pár sóvár
rovart és akkor oké!

A világ és én

„Nem vagyok nő” — szól a világ —,
„hogy terveid legyenek velem.
Időre sem tartok igényt.
A hazugságaidra sem.”

Hallgatom őt, befogott füllel,
s befogott szájjal felelem:
„Tudom, hogy nem vagy nő, hisz bárhogy
akarlak, nem tetszel nekem.”